

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

SECȚIUNEA A PATRA

CAUZA GUȘAN c. MOLDOVEI

(Cererea nr. 22539/05)

HOTĂRÎRE
(satisfacție echitabilă)

STRASBOURG

28 septembrie 2010

DEFINITIVĂ
La 28 decembrie 2010

Această hotărîre poate fi subiect al revizuirii editoriale.

In cauza **Gusan c. Moldovei**,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secțiunea a Patra), statuind într-o Cameră compuse din:

Nicolas Bratza, *Președinte*,

Lech Garlicki,

Giovanni Bonello,

Ljiljana Mijović,

David Thór Björgvinsson,

Ledi Bianku,

Mihai Poalelungi, *judcători*,

and Fatoş Aracı, *Grefier adjunct al Secțiunii*,

Deliberind la 7 septembrie 2010 în ședință închisă,

Pronunță următoarea hotărîre, care a fost adoptată la acea dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află o cerere (nr. 22539/05) depusă împotriva Republicii Moldova la Curte, în conformitate cu prevederile articolului 34 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale („Convenția”) de către o cetățeană moldoveancă, dna Vera Gușan (“reclamanta”), la 31 mai 2005. Cererea a fost examinată în mod simultan cu cererile nr. 476/07, 17911/08 și 13136/07 care făcea parte din multitudinea cererilor *Olaru și alții c. Moldovei* (cererile nr. 476/07, 22539/05, 17911/08 și 13136/07, din 28 iulie 2009).

2. Reclamanta a fost reprezentată de dl F. Nagacevschi, avocat din Chișinău. Guvernul Republicii Moldova a fost reprezentat de Agentul Guvernamental al Republicii Moldova, dl V. Grosu.

3. Reclamantul s-a plîns, în temeiul articolului 6 § 1 și în temeiul Protocolului nr. 1 al Convenției din cauza neexecutării hotărîrii definitive, pronunțată în favoarea sa.

4. Prin hotărîrea pronunțată la 28 iulie 2009 (“hotărîrea principală”), Curtea a statuat că a existat o încălcare a drepturilor reclamantei prevăzute de articolul 6 § 1 din Convenție și a articolului 1 din Protocolul 1 la Convenție ca urmare a neexecutării hotărîrii definitive (a se vedea cauza *Olaru și alții c. Moldovei*, citată mai sus).

5. Avînd în vedere că chestiunea aplicării articolului 41 din Convenție nu a fost decisă, Curtea a rezervat aceasta și a invitat Guvernul și reclamanta să prezinte în termen de trei luni observațiile lor scrise cu privire la acest aspect.

CIRCUMSTANȚELE CAUZEI

6. Reclamanta, dna Vera Gușan, este cetățeană al Republicii Moldova, născută în 1955 și locuiește în Chișinău.

7. Împreună cu trei copii și un nepot, reclamanta a trăit într-un apartament închiriat ce măsoară șaisprezece metri pătrați, care era parte dintr-un bloc locativ.

8. La o dată nespecificată, un terț a inițiat o acțiune împotriva Consiliului Municipal Chișinău pentru restituirea blocului locativ în conformitate cu Legea nr 1225-XII “cu privire la reabilitarea victimelor represiunilor politice comise de către regimul totalitar comunist de ocupație”, apartamentul reclamantei făcea parte din acel bloc.

9. La 22 iulie 1998, Judecătoria sectorului Centru a decis în favoarea unei terțe părți și a dispus evacuarea reclamantei din apartamentul ei. În același timp, în conformitate cu dispozițiile aceleiași legi, instanța a dispus ca Consiliul Municipal să ofere reclamantei o locuință alternativă pentru închiriere, în conformitate cu prevederile Codului Locuinței. Conform prevederilor codului menționat, fiecare membru al familiei reclamantei avea dreptul la o locuință de cel puțin nouă metri pătrați.

10. Hotărîrea din 22 iulie 1998 nu a fost executată pînă în prezent.

11. La 28 iulie 2009, Curtea a examinat fondul cauzei în cadrul cererilor *Olaru și alții c. Moldovei* (citat mai sus) și a constatat o încălcare a articolului 6 și articolului 1 din Protocolul 1 la Convenție.

ÎN DREPT

12. Articolul 41 al Convenției prevede:

„Dacă Curtea declară că a avut loc o violare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al Inaltelor Părți Contractante nu permite decît o înlăturare incompletă a consecințelor acestei violări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o satisfacție echitabilă.”

A. Prejudiciul material

13. Reclamanta nu a înaintat nicio pretenție cu titlu de prejudiciu material, dar a cerut Curții să oblige Guvernul să execute hotărîrea pronunțată în favoarea sa în termen de șase luni.

14. Guvernul a susținut că acesta cunoștea despre obligația de a executa hotărîrea judecătorească pronunțată în favoarea reclamantei și autoritățile au făcut tot posibilul ca aceasta să fie executată cît mai curînd posibil. Cu toate acestea, Guvernul însă se îndoiește de faptul dacă o să reușească să puie la

dispoziția reclamantei în termenul propus de către aceasta, un imobil închiriat într-o perioadă atât de scurtă.

15. Curtea nu vede nici un motiv să se îndoiască de faptul că Guvernul va pune capăt încălcării constatate mai sus. În această privință, Curtea amintește că în temeiul articolului 46 al Convenției Înaltele Părți Contractante s-au angajat să se conformeze hotărârilor definitive ale Curții în litigiile în care acestea sînt părți, executarea fiind supravegheată de către Comitetul de Miniștri. De aici rezultă, printre altele, că o hotărîre în care Curtea constată o încălcare impune statul reclamat, *inter alia*, să aleagă, sub controlul Comitetului de Miniștri, măsurile generale și/sau, dacă este cazul (măsurile) individuale pe care trebuie să le adopte în sistemul legal național, întru a pune capăt încălcării constatate de Curte și de a-i înlătura, în limita posibilităților, toate consecințele (a se vedea, prin analogie, *Scozzari and Giunta c. Italiei* [GC], nr. 39221/98 și 41963/98, § 249, ECHR 2000-VIII). Prin urmare, Curtea lasă pe seama Comitetului de Miniștri sarcina să se asigure ca Guvernul Republicii Moldova, în conformitate cu obligațiile asumate în cadrul Convenției, să adopte măsurile necesare în concordanță cu concluziile Curții în prezenta hotărîre.

B. Prejudiciul moral

16. Reclamanta a solicitat suma de 9000 EUR cu titlu de prejudiciu moral.

17. Guvernul a susținut că suma solicitată este excesivă avînd în vedere jurisprudența Curții privind neexecutarea hotărîrilor judecătorești.

18. Curtea consideră că reclamantei trebuia să-i fi fost cauzat un anumit stres și frustrare ca urmare a încălcărilor constatate în hotărîrea principală. Apreciind pe principii echitabile, Curtea îi acordă reclamantei 3,000 EUR cu titlu de prejudiciu moral.

C. Costuri și cheltuieli

19. Reclamanta a solicitat suma de 585 EUR cu titlu de costuri și cheltuieli suportate în procedurile în fața Curții.

20. Guvernul a susținut că suma solicitată este excesivă.

21. Curtea îi acordă reclamantei integral suma solicitată.

D. Penalități

22. Curtea consideră oportun ca penalitatea de întîrziere să fie bazată pe rata limită a dobînzii Băncii Centrale Europene, căreia urmează să i se adauge trei procente.

DIN ACESTE MOTIVE, CURTEA, IN UNANIMITATE

1. *Hotărâște*

(a) că Statul reclamat trebuie să achite reclamantului în decurs de trei luni de la data la care hotărîrea va deveni definitivă în conformitate cu prevederile articolului 44 § 2 din Convenție, suma de 3,000 EUR (trei mii euro) în respect of non-pecuniary damage and EUR 585 (cinci sute optzeci și cinci euro) cu titlu de prejudiciu moral care urmează a fi convertite în moneda națională a Statului reclamat la rata de schimb aplicabilă la data achitării, plus orice taxă care poate fi aplicată;

(b) că din momentul expirării celor trei luni menționate mai sus pînă la data executării se va achita o rată simplă a dobînzii la sumele de mai sus, egală cu rata minimă de împrumut a Băncii Centrale Europene pentru perioada de intîrziere plus trei procente;

2. *Respinge* restul pretențiilor reclamantei cu privire la satisfacția echitabilă.

Întocmită în limba engleză și notificată în scris la 28 septembrie 2010, potrivit Regulii 77 §§ 2 și 3 din Regulamentul Curții.

Fatoş Aracı
Grefier adjunct

Nicolas Bratza
Președinte